

skød dem over til Socialdemokratiet, er jeg ganske uenig deri. Det er min bestemte Overbevisning, at den her foreslaaede Reform vil blive vel modtagen i Byerne, og at den ved de kommunale Valg vil fremkalde en alsidig og god Repræsentation. Naar det ærede Medlem nævnte Socialdemokratiet i denne Forbindelse, har jeg den Opfattelse, at den nuværende Lovgivning i Virkeligheden er en Beskyttelseslovgivning for Socialdemokratiet rundt om i Byerne. Jeg har deltaget meget i vort kommunale Liv, og jeg har ogsaa i adskillige andre Byer end min egen Kommune haft Lejlighed til at se, hvorledes Forholdene have udviklet sig. Hvor der var et ensidigt Højre, kunde Venstre og Socialdemokraterne forene sig for at faa Ende derpaa, og hvor der var et herskende Venstre, har man set Højre og Socialdemokraterne finde hinanden for at faa Repræsentanter ind. Men overfor et ensidigt dominerende Socialdemokrati har den nugældende Lovgivning sagt: Vi vanskeliggøre de andre Vælgere at slutte sig sammen for at gøre den ønskelige Modstand derimod. Den nugældende Lovgivning, med sin Deling af Borgerne i Klasser, vanskeliggør et Samarbejde, der kan blive paakrævet overfor en saadan Ensidighed, hvor denne maatte vise sig.

Jeg føler mig derfor overbevist om, at naar dette Forslag kommer til at virke, vil det blive hilst med Tilfredshed ogsaa af Byerne.

Overfor det ærede 8nde Medlem for 2den Kreds (Piper) skal jeg endelig sige, at naar det ærede Medlem sluttede med at sætte sit Haab til Folketinget, til at det skulde forandre denne Lov i den Retning, han ønskede, og vise Mistillid til den almindelige Valgret, forekommer det mig unægtelig at være en besynderlig Appel til det Ting, der er udgaet af den almindelige Valgret. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være overbevist om, at der i Folketinget er og ogsaa fremtidig vil være et stort Flertal, som aldrig gaar med til at rejse Mistillid til den almindelige Valgret.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der belyse de forskellige Partiers Stilling i Øjeblikket, og da først til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), Socialdemokratiets Ordfører. Det ærede Medlem har nu officielt erklæret, at Socialdemokratiet her ved den endelige Afstemning vil stemme imod den almindelige Valgrets Indførelse og alliere sig med Modstanderne for at søge at hindre denne Sags Gennemførelse. Det

ærede Medlem talte om, at Regeringen burde have ladet denne Sag komme for Vælgernes Dom. Denne Sag har jo imidlertid været for Vælgernes Dom. Rundt i hele Landet, i By og paa Land, har der i Sommerens Løb været afholdt Møde efter Møde, og man har derfra faaet et stærkt Indtryk af, at Befolkningen med stor Tilfredshed ser hen til den Løsning, der nu er Udsigt til. Og ikke blot dette, men Befolkningen har ogsaa ydet Regeringen og Regeringspartiet, de forhandlende Partier i det hele, Tilslutning til hele den Politik, hvoraf denne Reform er Resultatet, idet man har ønsket, at man længst muligt skulde gaa den fredelige Forhandlings Vej. Det ærede Medlem sagde, at han talte paa Tusinders Vegne, naar han sagde, at der ikke vilde blive Ro om denne Sag, men at, saa snart dette Lovforslag var blevet gennemført, vilde der blive ny Kampe, ny Strid og ny Bitterhed. Jeg tror, at det ærede Medlem skal vogte sig lidt for i dette Øjeblik, hvor han appellerer til Højre for sammen med dette at søge at slaa den almindelige Valgret ned, da at tale paa de mange Tusinders Vegne. Jeg tror, at der ude i den store, brede Befolkning vil være Tusinder og atter Tusinder, som ville staa fuldkomment uforstaaende overfor den Tale, som i Dag har lydt fra det ærede Medlems Side. Men jeg forstaaer udmærket godt Grunden til, at det ærede Medlem og hans Parti stille sig saaledes, som de gøre. Jeg har jo forlængst paapeget dette under tidligere Forhandlinger. Sagen er, at Socialdemokratiets Ledelse føler sig stærkt interesseret i, at denne Sag ikke løses, thi det er det bedste Agitationsmiddel for dette Parti, at der ikke bliver nogen Løsning af denne Sag. Derfor have vi jo ogsaa i disse Dage set, hvor ivrigt og hidsigt dette Partis Blade — ligesom ogsaa den radikale Presse — have anraabt Højre om dog endelig at holde sig stejlt, om dog endelig at slutte sig fast sammen med dem for at hindre dette Lovforslags Gennemførelse. Det har man gjort, fordi man gerne vilde kunne vedblive at benytte denne Sag til Agitation, vedblive at benytte dette Middel til at søge at rejse Klassestrid ude i Befolkningen. Betydningen af denne Sags Gennemførelse ser jeg derfor ikke mindst deri, at den vil bidrage til at hindre, at en saadan Klassestrid kan brede sig i vort Folk, og jeg tror ogsaa netop derfor, at dette vil blive en af de vigtigste og bedste Følger, som denne Sags Gennemførelse vil faa. Befolkningen vil hilse denne Reform